

Ölback

Teimme kesällä 1998 työpaikalla ruotsalaisten kanssa taivaita luotaavia kokeita ja mittauksia. Vempaimia oli paikat pullollaan ja letkuja lattiat lainehtien. Tuli joskus pitkiä taukoja. Parannettiin vähän maailmaa. Kokeet jatkuivat ympäri vuorokauden.

Ranskassa valmistauduttiin potkupallon maailmanmestaruuskisoihin. Svenssonit olivat innostuneita, vaikei oma joukkue palannutkaan. Kuka voittaa mestaruuden.

Jalkapallo on kumma peli. Kokenut Keski-Euroopan toimittaja Yrjö Lautela perusteli kerran, miksi hän on niin koukussa jalkapalloon. Se kun on niin yllätyksellistä. Selvästi heikompi joukkue voi voittaa. Näinhän kävi Portugalissa, kun Kreikka sai Euroopan mestaruuden.

Ottelu ratkeaa monasti, kun jompikumpi joukkue sattuu vahingossa sutimaan pallon maaliin, omaan tai vastustajan. No, tähän antaa meillekin toivoa. Kenties kerran kuivalla kentällä.

Naapurit siinä ehdottelivat vedonlyöntiä. Saivat minutkin provosoitua mukaan. Kannatin varmuuden vuoksi Brasiliaa, koska en vielä silloin tuntenut Lautelan teoriaa. Ruotsalainen äänesti kotijoukkuetta. Ei muuta kun kättä päälle ja veto voimaan.

Panokseksi sovittiin kori Alkon aakaljaa tai Systembolagetin starkööliä. Siis vastuullisesti verollista. Ja kori piti toimittaa henkilökohtaisesti voittajalle jonkin seuraavan työreissun yhteydessä.

Ranska yllätti ja voitti. Pääsin kuitenkin vähäksi aikaa parempiin hommiin, ja matkakohteet muuttuivat. Palkinnon luovutus siirtyi. Mutta koitti kuin koittikin aika, seitsemän vuoden kuluttua, matkustaa Pohjois-Ruotsiin. Lähetin kaverille viestin ja kerroin, etten suinkaan ole unohtanut vetoa. Ehdotin tapaamista. Kaveri vastasi heti, ja sovittiin tapaamisesta.

Ostin Alkosta koria vastaavan määrän lapinkultatölkkejä ja pakkasin ne kaksinkertaiseen pahvilaatikkoon. Käteviä kantokahvalla varustettuja laivalaatikoita kun ei näytä täällä ollenkaan myytävän. Vielä moninkertaiset narut ympäri, pahvista pehmeä kantokahva ja matkaan.

Yritin ensin antaa paketin ruumaan. Sitä väännettiin ja käännettiin. Kehotettiin ottamaan mieluummin kabiiniin.

Pakkaus herätti kosolti kiinnostusta niin Helsingin kuin Tukholmankin turvatarkastuksissa. Lotjua pyöriteltiin ja nosteltiin. Katsottiin silmiin ja kyseltiin. Niin se vaan on kai tässäkin, että rehellisyys kannattaa. Kerroin kaksi kertaa saman tositarinan. Naureskeltiin ja otettiin osaa.

Matkustajat silmäilivät alta kulmain pimeän puolista pahvilaatikkomiestä. On hänellä huonot oltavat, kun ei ole vara hankkia salkkuakaan. Millähän rahalla se oikein lentää! Kai se on joku karkotettu elintasopakolainen.

Paketti päätyi perille. Seremoniat sujuivat. Voittajan suupielet värähtelivät onnesta.

pajen